

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านและเขียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
การสอนโดยใช้เพลงและการสอนปกติ
ACHIEVEMENT IN THAT READING AND
WRITING OF PRATHOM SUKSA TWO
STUDENTS BY USING MUSIC AND
CONVENTIONAL METHODS**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยนุช คนฉลาด

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กุ่มิหลัง

ภาษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างยิ่งเพราะมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกันและกัน เป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและสืบสานวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงมีพระราชดำริเนื่องในงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ภาษาไทยกับการพัฒนาชาติ ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2530 พระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทยถึงความคอนหนึ่งว่า “...ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ ผู้รู้ภาษาไทยดี การเรียนรู้วิชาอื่นก็จะเข้าใจดีไปด้วยหากอ่านเข้าใจและรู้เรื่องก็สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้รวมทั้งแสวงหาความรู้รอบตัวด้วย ...” (ไทยรัฐ, 2530 : 9)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไว้ในกลุ่มทักษะ อันเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยเน้นการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา 4 ประการคือ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูดและทักษะการเขียน

เมื่อผู้เรียนมีทักษะทางภาษาก็จะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความคิด ความเข้าใจ แสวงหาความรู้ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมแก่วัย (กรมวิชาการ, 2534 : 8-9)

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยปรับและขยาย

ประสิทธิภาพของคน ช่วยให้คนพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาชีวิตของคนให้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างดี

จากการสัมมนาระดับชาติ ว่าด้วยการรณรงค์เพื่อพัฒนาการอ่าน ซึ่งได้จัดเมื่อ 23-25 กันยายน 2528 ที่หอสมุดประมุขสุรสภา ได้มีการอภิปรายถึงปัญหาการอ่านของเด็กในระดับประถมศึกษา พอสรุปได้ว่า เด็กอ่านหนังสือไม่ออกอ่านไม่คล่อง หรืออ่านออกแต่เก็บใจความไม่ได้ อ่านผิดวรรคตอน และไม่มีนิสัยรักการอ่าน ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องจัดบทเรียน และวิธีสอนให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของเด็กและช่วยให้เด็กเรียนด้วยความสนุกสนาน ในด้านการสอนอ่านในโรงเรียนต่างๆเท่าที่เป็นอยู่ ปรากฏว่าครูผู้สอนประสบปัญหาในการสอนอ่านมาก คือ ไม่ทราบว่าจะใช้วิธีสอนแบบใดจึงจะช่วยให้เด็กอ่านออกคล่องแคล่ว มีหลักในการสะกดคำๆ ที่ถูกต้องและมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง

ส่วนการเขียนนั้น เป็นทักษะแสดงออกแทนคำพูด เป็นการบันทึกถ่ายทอดถ้อยคำ หรือความคิดต่างๆ ให้ตนเองและผู้อื่นได้รับรู้ ซึ่งต้องใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย การเขียนมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันมาก เช่น การทำสัญญาต่างๆ หากเขียนไม่ถูกต้อง ขาดทักษะในการใช้ถ้อยคำสำหรับการแต่งประโยคหรือเขียนให้เป็นเรื่องเป็นราว

จะเห็นได้ว่าการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันมากจึงจำเป็นที่จะต้องสอนอ่านและเขียนควบคู่กันไป เพราะเมื่อกับเรียนสามารถอ่านคำได้แล้วก็จะสามารถเขียนคำได้ถูกต้อง

ในการเรียนการสอนนั้น " ครูผู้สอน " ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ การเรียนการสอนภาษาไทยที่ดีนั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ทางภาษาให้ถูกต้อง เกิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอน ย่อมจะทำให้เด็กมีความ

สุขในการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไป

วิธีการสอนโดยใช้เพลงนับเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กวัยประถมศึกษาที่ชอบแสดงออก ชอบเคลื่อนไหวและชอบเสียงเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ กิจกรรมการร้องเพลงนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนแล้วยังจะช่วยให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนนักเรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนจะได้รับความรู้จากบทเรียน โดยไม่รู้ตัว เพราะเป็นการเรียนปนเล่น (ภิญโญ บุญทอง, 2520 : 123) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วิจิตร เจือจันทร์ (2532:45) ที่ได้ทำวิจัยผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ และคำที่มีพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ งามจิต ทองโย (2526 : 58) ยังได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งเรียนโดยใช้เพลงประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้เพลงประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการสอนโดยใช้เพลงประกอบการสอนโดยใช้เพลงจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของเด็กระดับประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย สำหรับครูประถมในระดับปริญญาตรี และเป็นอาจารย์นิเทศนิเทศฝึกสอน ในชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ไปติดตามนิเทศ ณ โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และโรงเรียนวัดกลางคอน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นเวลาติดต่อกันถึง 8 ปีการศึกษา ได้รับทราบปัญหา

การอ่านและการเขียนของนักเรียนจากนิสิตฝึกสอน ครูประจำชั้นและผู้บริหารของโรงเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 40 ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ที่อ่านหนังสือไม่ออก สะกดคำไม่เป็น อ่านตะกุกตะกัก เขียนคำไม่ถูกต้อง รวมทั้งไม่สนใจในการเรียนอีกด้วย จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่ามีคามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงกับการสอนปกติของโรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนให้สูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงกับการสอนปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงคุณภาพการสอนอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในชั้นอื่น ๆ ในการเลือกใช้วิธีการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการอ่านและการเขียน

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสเข้าศึกษา อบรมหรือประชุมสัมมนาเทคนิคและวิธีสอนภาษาไทย

4. เป็นแนวทางสำหรับศึกษานิเทศน์ในการแนะนำวิธีสอนภาษาไทยแก่ครู

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองแบบ the randomized control group pretest - posttest design ซึ่งมีลำดับขั้นตอนวิธีดำเนินการทดลองดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) จากโรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา ตั้งกวดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ จังหวัดชลบุรี จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน โดยการจับสลากกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนโดยใช้เพลง กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนปกติ

2. ตรวจสอบคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้วยการทดสอบก่อนเรียน (pretest) แล้วนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย t-test for two related samples ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างได้

3. การเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า (ภาษาไทย) เล่มที่ 1 บทเรียนที่ 8 และ 9 เรื่อง เล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ ซึ่งเป็นหนังสือที่ได้ปรับปรุงใหม่ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และใช้วิธีสอนแจกลูกตามลำดับคำแนะนำในการสอนแจกลูกจากคู่มือครูซึ่งใช้กับหนังสือแบบเรียนที่ปรับปรุงใหม่นี้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการสอนโดยใช้เพลงบทเรียนที่ 8 และ 9 เรื่อง เล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 (อ่าน-เขียน)

4.2 แผนการสอนปกติบทเรียนที่ 8 และ 9 เรื่อง เล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 (อ่าน-เขียน)

แผนการสอนทั้ง 2 แผนผ่านการตรวจสอบ โดยการประชุมปรึกษาอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ท่าน ผู้วิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ ระยะเวลาและความถูกต้องของแผนการสอน ความสอดคล้องของเนื้อเรื่องและทำนองเพลง ประกอบการสอน

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และการเขียนเนื้อหาจากบทเรียนที่ 8 และ 9 เรื่อง เล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ ผู้วิจัยได้สร้างเป็นข้อทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อ ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเคยเรียนบทเรียนนี้มาแล้วจำนวน 20 คน เลือกข้อสอบที่มีความยากอยู่ระหว่าง .30-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .21-.73 ไว้จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน 15 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

5. การดำเนินการทดลอง

5.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังนี้

กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้เพลง ซึ่งสอนโดยนิสิตวิชาเอกการประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535

กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแผนการสอนปกติ ซึ่งสอนโดยนิสิตวิชาเอกการประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2535

นิสิตผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มเป็นผู้กำลังเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ซึ่งสอนโดยผู้วิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง 30 คาบ ๆ ละ 20 นาที ช่วงเวลา 8.30-9.30 น. ทั้งสองกลุ่มรวมเป็นเวลา 10 วัน

5.2 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนด ทำการทดสอบหลังการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทเรียนที่

8 และ 9 เรื่องเล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

5.3 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.4 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test for two independent samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงกับการสอนปกติ เรื่อง เล่นแล้วเก็บด้วยและสะพานร่วมใจ ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จงดี ทองโย (2526 : 58) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเพลงกับการสอน โดยไม่ใช้บทเพลง พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนโดยใช้บทเพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนโดยไม่ใช้บทเพลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ วิจิตร เจลจันทร์ (2532 : 45) ได้ศึกษาผลของการใช้เพลง

ในการฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์และคำที่มีพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สมศักดิ์ ชำนาญกิจ (2523 : 39) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้บทเพลงประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยมีบทเพลงประกอบการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเพลงประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นได้ว่า การสอนโดยใช้เพลงนั้น ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การสอนโดยใช้เพลง เป็นวิธีสอนที่เราใจทำให้ให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน ดังที่ ไตรรงค์ เจริญกิจ (2522 : 28) กล่าวว่า นักเรียนมีความสนใจ ฟังพอใจ และสนับสนุนการใช้ดนตรีประกอบการสอน เพราะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียดมีความรู้สึกเป็นกันเองเรียนอย่างสบายใจ มีความสุขในการเรียน และเมื่อผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีก็ย่อมจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามมา และนอกจากนี้ผลการวิจัยของ ศิริพรรัตน์ พิธานสมบัติ (2521 : 94) ซึ่งทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนโดยใช้เพลงช่วยทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อบทเรียน ได้เปลี่ยนอิริยาบถ ช่วยทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดี รวดเร็ว จดจำบทเรียนได้ดีขึ้น ตลอดจนมีส่วนช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยและนิยมดนตรีมากขึ้น

2. การสอนโดยใช้เพลง สอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) ของ ธอร์นไค (Thorndike)

(เอนกกุล กริแสง, 2526 : 135) ซึ่งกล่าวว่า การฝึกฝนหรือการทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้น และการเรียนรู้ก็จะคงอยู่ต่อไปในทางตรงกันข้ามหากไม่ได้มีการทำซ้ำหรือไม่ได้ฝึกฝนอยู่เป็นประจำก็จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองคลายลงไป จึงทำให้เกิดการลืมได้ ซึ่งวิธีการสอนโดยใช้เพลงนี้เด็กจะมีโอกาสฝึกกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ ในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เช่น ฟังการอ่านของครู ฝึกอ่านแจกลูกและสะกดคำฝึกอภิปรายเนื้อหาของเพลง ฝึกร้องเพลง ฝึกทำท่าทางประกอบเพลง ตลอดจนฝึกเขียนคำและแต่งประโยค เป็นต้น ซึ่งการฝึกกระทำตามขั้นตอนซ้ำ ๆ เช่นนี้ จะส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

กล่าวโดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า การสอนโดยใช้เพลงนั้น นอกจากจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นแล้วยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ตลอดจนช่วยทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การสอนโดยใช้เพลงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยจึงควรพิจารณาในการนำเอา เทคนิควิธีการสอน รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นการสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนก็ได้

1.2 ควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการสอนอ่านและการสอนเขียนด้วยวิธีการใช้เพลง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนแตกต่างไปจากเดิมซึ่งเป็นการสอนใน

ลักษณะของการใช้เพลงประกอบการสอนเท่านั้น แต่การสอนโดยใช้เพลงเป็นวิธีการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีลำดับขั้นตอนและเทคนิคการสอนตามทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าขึ้นมา ซึ่งเหมาะกับการสอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ควรจัดอบรมให้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูวิชาการประจำกลุ่ม เป็นต้น

1.3 ผู้ที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้เพลงไปใช้ในการเรียนการสอนควรศึกษาแนวการสอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนขั้นตอนการสอนและเทคนิควิธีการต่าง ๆ อย่างละเอียด เพื่อจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

2.1 ควรศึกษาผลการสอนโดยใช้เพลงในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นปฐมวัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนโดยใช้เพลงกับการสอนด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

2.3 ควรมีการศึกษาการสอนโดยใช้เพลง โดยพิจารณาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ทักษะในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความซาบซึ้ง ในคุณค่าของคนตรี เป็นต้น

2.4 ควรวิจัยเปรียบเทียบการสอนอ่านแจกลูกและการเขียนสะกดคำด้วยพยัญชนะสระ วรรณยุกต์โดยตรงกับการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำตามหนังสือแบบเรียนภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

สรุปข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านกระบวนการเรียนการสอน ขั้นตอนและเทคนิควิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบการสอน และในการสอนแจกลูกสะกดคำนั้น ครูต้องแยกให้ออกว่า กำลังสอนอะไร ถ้าสอนแจกลูกก็ให้คำนึงถึงว่าจะสอนให้ผู้เรียนอ่านได้คล่องแคล่ว ถ้าสอนสะกดคำก็เพื่อให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่เขียนผิด และควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอื่น ๆ กับการสอนโดยใช้เพลง โดยพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ ควรศึกษาเปรียบเทียบการสอนแจกลูกสะกดคำด้วยวิธีการสอนแจกลูก สะกดคำวิธีอื่น ๆ กับการสอนแจกลูก สะกดคำตามหนังสือแบบเรียนภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

